

**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Bruselj, 24. april 2008 (28.04)
(OR. en)**

**8666/1/08
REV 1**

**PESC 464
RELEX 245
CONUN 40
FIN 157
COARM 33
COTER 21**

DOPIS O TOČKI POD "I"

Pošiljatelj: Delovna skupina svetovalcev za zunanje zadeve (Delovna skupina RELEX)

Prejemnik: Odbor stalnih predstavnikov (2. del)

Št. predh. dok.: 11679/07 PESC 880 RELEX 551 CONUN 41 COARM 52 COTER 60 COAFR
237 COASI 92 COMAG 25 COMEM 118 COMEP 25 COEST 217 COWEB 127
FIN 348

Zadeva: Omejevalni ukrepi (sankcije)

- posodobitev najboljših praks EU za učinkovito izvajanje omejevalnih ukrepov
-

1. Odbor stalnih predstavnikov se je 19. julija 2007 seznanil s posodobljenim dokumentom o najboljših praksah EU (dok. 11679/07).
2. Dokument o najboljših praksah EU se nenehno pregleduje. Ta dokument je treba popraviti, če pride do spremembe priporočil, ki so v njem navedena.
3. Delovna skupina Relex/Organ za sankcije se je 9. aprila 2008 dogovorila glede dokumenta, ki vsebuje predloge predsedstva, da bi v dokument o najboljših praksah EU (glej dok. 6085/1/08 REV 1) vključili razlago Sodišča za izraz "dajati na voljo gospodarske vire", ki se uporablja v pravnih aktih o sankcijah.

4. Delovna skupina Relex se je 21. aprila 2008 dogovorila, da bi bilo treba posodobiti dokument o najboljših praksah EU in vanj vključiti razlago, o kateri so se dogovorili v okviru Delovne skupine Relex/Organ za sankcije.

5. Glede na to naj se Odbor stalnih predstavnikov seznanj z dokumentom o najboljših praksah EU, ki je posodobljen z vključitvijo navedene razlage¹, kot je podano v prilogi.

---

¹ Glej odstavka 28 in 49.

**Najboljše prakse EU
za učinkovito izvajanje omejevalnih ukrepov**

	<u>Stran</u>
<u>Uvod</u>	4
<u>A. Ciljno usmerjeni omejevalni ukrepi: določitev in ugotavljanje istovetnosti</u>	6
I. Ugotavljanje istovetnosti določenih oseb ali subjektov	6
II. Zahtevki v zvezi z napačno identiteto	7
III. Črtanje s seznama	10
<u>B. Ukrepi zamrznitve</u>	11
<u>C. Načini upravne zamrznitve denarnih sredstev in gospodarskih virov</u>	13
I. Obseg upravne zamrznitve	13
II. Vloga gospodarskih subjektov in državljanov	15
III. Uporaba informacij s strani pristojnih organov	16
IV. Denarna sredstva	17
V. Gospodarski viri	19
VI. Določeni pravni subjekti	21
VII. Izvzetja v humanitarne namene	22
VIII. Vodilo pri obravnavi zahtevkov za izvzetja	23
<u>D. Prepovedi dobave blaga ali opravljanja storitev</u>	25
<u>E. Usklajevanje in sodelovanje</u>	26

Uvod

1. **Svet je 8. decembra 2003 sprejel Smernice za izvajanje in ocenjevanje omejevalnih ukrepov v okviru SZVP².** V teh smernicah je bilo predlagano, da naj bi za nadzorovanje in spremljanje izvajanja takšnih omejevalnih ukrepov skrbel poseben organ Sveta. COREPER je zatem 26. februarja 2004 pooblastil Delovno skupino svetovalcev za zunanje zadeve, da ob že danih nalogah spremlja in ocenjuje tudi omejevalne ukrepe EU, pri čemer se občasno sestaja v sestavi posebnega organa za sankcije, teh sestankov pa se po potrebi udeležujejo tudi strokovnjaki iz glavnih mest. Naloge tega organa zajemajo tudi razvoj najboljših praks med državami članicami v zvezi z izvajanjem omejevalnih ukrepov.
2. Ta dokument naj bi neprestano pregledovali, zlasti da bi dodajali najboljše prakse v zvezi z izvajanjem drugih omejevalnih ukrepov.
3. Najboljše prakse naj bi veljale za splošna *priporočila*, ki niso izčrpana, v zvezi z učinkovitim izvajanjem omejevalnih ukrepov v skladu z veljavnim pravom Skupnosti/Unije in nacionalno zakonodajo. Te prakse niso pravno zavezujoče in naj se ne bi razlagale v smislu priporočanja kakršnegakoli ukrepa, ki ne bi bil združljiv z veljavnimi zakoni Skupnosti/Unije ali nacionalnimi zakoni, vključno z zakoni o varstvu podatkov.
4. S tem dokumentom naj se ne bi podvajalo obstoječe delo, temveč naj bi se ugotovili ključni elementi izvajanja sankcij ob upoštevanju:
  - posebnega položaja v okviru pravnega sistema Evropske unije,
  - pregleda trenutnega stanja izvajanja sankcij, ki ga opravlja RELEX/Organ za sankcije,
  - pomena poudarjanja nekaterih že obstoječih najboljših praks, ki odražajo trenutne prednostne naloge držav članic.

---

² Dokument 15579/03, nazadnje posodobljen z dok. 15114/05.

A. Ciljno usmerjeni omejevalni ukrepi: določitev in ugotavljanje istovetnosti

I. Ugotavljanje istovetnosti določenih oseb ali subjektov

5. V trenutku ugotavljanja istovetnosti naj bi bilo na voljo kar največ posebnih identifikatorjev, predvsem in vključno s priimkom, imenom, privzetim imenom, spolom, datumom in krajem rojstva, državljanstvom, naslovom, identifikacijsko številko ali številko potnega lista, objavljeni pa naj bi bili ob sprejetju omejevalnega ukrepa, in sicer da bi izboljšali učinkovitost upravnih ukrepov zamrznitve in omejitve vstopa ter se izognili nepotrebni težavam, ki jih povzročajo homonimi ali skoraj enaka imena (možnost "napačne identitete"). V zvezi s subjekti naj bi informacije vključevale predvsem polno ime, glavni sedež podjetja, kraj registracije poslovalnice, datum registracije in njeno številko.
6. Po določitvi (fizične ali pravne) osebe ali subjekta naj bi se identifikatorji neprestano preverjali, da bi jih podrobneje opredelili in dopolnili, pri čemer naj bi sodelovali vsi, ki lahko pripomorejo k tem prizadevanjem. Vzpostavili naj bi se postopki, s katerimi bi zagotovili takšno neprekinjeno preverjanje, pri katerem naj bi sodelovali vsi, ki lahko pripomorejo k tem prizadevanjem, zlasti vodje misij EU v zadevni tretji državi, pristojni organi in agencije v državah članicah in finančne institucije. Kar zadeva ukrepe, usmerjene proti tujim režimom, bi lahko vsako naslednje predsedstvo pozvalo zadevna lokalna predsedstva EU, naj preverijo in po možnosti spremenijo in/ali dopolnijo podatke o ugotavljanju istovetnosti določenih oseb ali subjektov. Posodobljeni seznam z dopolnjenimi podatki za ugotavljanje istovetnosti se sprejmejo v skladu z osnovnim aktom.
7. Uskladile naj bi se oblike seznamov oseb ali subjektov in njihovi identifikatorji.

II. Zahtevki v zvezi z napačno identiteto

8. Če so podatki o določeni osebi ali subjektu omejeni le na ime te osebe/subjekta, bi lahko bila določitev osebe ali subjekta v praksi težavna zaradi potencialno dolgega seznama možnih ustrežajočih zadetkov. Zaradi tega so nujni dodatni identifikatorji. Kljub dodatnim identifikatorjem pa bi bilo lahko razlikovanje med določenimi osebami ali subjekti in neoznačenimi osebami ali subjekti še vedno otežkočeno. V nekaterih primerih bi se lahko zgodilo, da se zamrznejo denarna sredstva osebe/subjekta, proti kateri/kateremu omejevalni ukrepi niso bili usmerjeni, ali da se osebi prepove vstop na ozemlje držav članic EU zaradi identifikatorjev, ki se ujemajo z identifikatorji določene osebe/subjekta. Države članice in Komisija naj bi vzpostavile postopke, s katerimi bi zagotovile, da so njihove ugotovitve glede zahtevkov v zvezi z domnevno napačno identiteto v tem oziru usklajene.

a) preiskave s strani pristojnih organov

9. Če oseba/subjekt, katere/katerega denarna sredstva ali gospodarski viri se zamrznejo, trdi, da omejevalni ukrepi niso bili usmerjeni proti njej/njemu, naj bi stopila v stik s pristojnim organom. Če je kreditna ali finančna institucija ali drug gospodarski subjekt v dvomih, ali je stranka dejansko določena oseba/subjekt, naj bi uporabila vse vire, ki so ji na voljo, da bi ugotovila istovetnost te stranke. Če poizvedovanje ni uspešno, naj bi gospodarski subjekt obvestil pristojne organe ustrezne države članice.

10. Če oseba, ki želi vstopiti v EU, trdi, da ni oseba, ki je označena v skladu z omejevalnimi ukrepi, in/ali kadar so mejni organi/organi za priseljevanje po uporabi vseh virov, ki so jim na voljo za ugotavljanje istovetnosti te osebe, v dvomih, ali je ta oseba dejansko določena oseba, naj bi mejni organi/organi za priseljevanje obvestili o zahtevku ali poizvedbi pristojne organe ustrezne države članice³.

---

³ Včasih so organi, pristojni za priseljevanje, pristojni organi tudi v tem primeru.

11. V obeh primerih naj bi pristojni organi preučili zahtevek ali poizvedbo⁴.

b) pozitivni sklep v zvezi z napačno identiteto

12. Kadar pristojni organi po preučitvi zadeve sklenejo, da ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin zadevna oseba/subjekt *ni* določena oseba/subjekt, naj bi o tej ugotovitvi obvestili osebo/subjekt in/ali gospodarske subjekte ali zadevne mejne organe/organe za priseljevanje. Kjer je to ustrezno, naj bi obvestili tudi druge države članice in Komisijo, zlasti zaradi možnosti, da bi lahko zadevna oseba/subjekt naletela na podobne težave v drugih državah članicah.

13. Kadar pristojni organi po preučitvi zadeve sklenejo, da ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin zadevna oseba/subjekt *je* določena oseba/subjekt, naj bi o tej ugotovitvi obvestili, kjer je to ustrezno, osebo/subjekt in/ali gospodarske subjekte ali zadevne mejne organe/organe za priseljevanje.

c) negotovost v zvezi z zahtevki

(i) primeri v zvezi z avtonomnimi omejevalnimi ukrepi EU

14. Kadar pristojni organi *ne* morejo ugotoviti pravilnosti zahtevka glede napačne identitete in zahtevek ni očitno neutemeljen, naj bi bile države članice in Komisija obveščene o tem zahtevku, kjer je to pomembno, zadevo pa naj bi obravnaval Svet, po možnosti na podlagi dodatnih informacij, ki jih priskrbi država, ki je predlagala določitev osebe, ali vodje misij EU v zadevni tretji državi, kjer je to ustrezno, da bi tako dognali, če gre dejansko za primer napačne identitete.

---

⁴ V primerih določitve na podlagi resolucij VSZN bi lahko bilo za pristojne organe težko, da sami opravijo takšno preiskavo; in such cases the procedure set out in (c) (ii) should be followed.

(ii) **primeri v zvezi z omejevalnimi ukrepi, uvedenimi na podlagi resolucij Varnostnega sveta ZN**

15. Kadar pristojni organi *ne* morejo ugotoviti pravilnosti zahtevka v zvezi z napačno identiteto in zahtevku ni očitno neutemeljen, naj bi bile države članice in Komisija obveščene o tem zahtevku, kjer je to pomembno. Država članica, ki je preučila zahtevek, ali Komisija naj bi se posvetovali z Odborom ZN za sankcije, ki je bil ustanovljen na podlagi ustrezne resolucije VSZN, in po možnosti preko tega odbora z državo, ki je predlagala določitev. Kjer je to ustrezno, bi se lahko vprašanje predložilo temu odboru v odločilno razsodbo. Ta naj bi se sporočila državam članicam in Komisiji.

d) odločitve sodišča

16. Če je sodišče ali razsodišče države članice izreklo razsodbo o zahtevkih glede napačne identitete, bi to pristojni organi te države lahko sporočili vsem drugim državam članicam in Komisiji.

III. Črtanje s seznama

17. Za verodostojnost in zakonitost omejevalnih postopkov je bistven pregleden in učinkovit postopek za črtanje s seznama. S takšnim postopkom bi se lahko izboljšala tudi kakovost odločitev o uvrstitvi na seznam.

Črtanje s seznama bi bilo primerno v različnih primerih, vključno zaradi dokazane napačne uvrstitve na seznam, tehtnih naknadnih sprememb dejstev⁵, odkritja dodatnih dokazov, smrti osebe na seznamu ali stečaja subjekta na seznamu. Pravzaprav je črtanje s seznama primerno vedno, ko merila za uvrstitev na seznam niso več izpolnjena.

Pri obravnavi zahtevka za črtanje s seznama naj bi se upoštevale vse ustrezne informacije.

Ne glede na predložitev zahtevkov za črtanje s seznama se v vseh državah članicah opravlja redni pregled, kakor je določeno v ustreznem pravnem aktu, da se ugotovi, ali še obstajajo razlogi za obdržanje osebe ali subjekta na seznamu.

Pri pripravi teh rednih pregledov naj bi državo, ki je predlagala uvrstitev na seznam, zaprosili za mnenje, ali je treba obdržati to določitev, vse države članice pa naj bi preudarile, ali imajo dodatne informacije, ki bi jih lahko predložile. Kakršna koli odločitev o črtanju s seznama naj bi se kar najhitreje uveljavila.

---

⁵ *Na primer, črtanje s seznama bi bilo primerno v primeru ukrepov kazenskega pregona, na primer vključitve oseb v programe za zaščito prič.*

B. Ukrepi zamrznitve

Zakoni in predpisi

18. Poleg zakonodaje, ki jo je sprejela Skupnost, naj bi države članice uvedle potreben zakonodajni okvir, zakone ali predpise, da bi se zamrznila denarna sredstva (finančno premoženje) in gospodarski viri oseb in subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, vključno s teroristi in terorističnimi organizacijami, ter da bi se prepovedalo, da se denarna sredstva in gospodarski viri dajo na razpolago ali v korist takšnim osebam in subjektom, in sicer zlasti z upravnimi ukrepi zamrznitve in/ali z uporabo sodnih nalogov za zamrznitev z enakim učinkom. To naj bi bilo v skladu z ustreznimi standardi FATF, zlasti s posebnim priporočilom št. III o financiranju terorizma⁶.
19. Takšni ukrepi naj bi nacionalnim organom omogočili, da odredijo zamrznitev, ki se nemudoma odobri, vseh denarnih sredstev (finančnega premoženja) in gospodarskih virov, ki pripadajo ali so v lasti, jih nadzoruje ali z njimi razpolaga določena oseba ali subjekt, ki se nahaja v zadevni državi članici, obenem pa bi se ukrepi lahko nanašali tudi na osebe in subjekte, ki imajo glavni sedež, dejavnosti in cilje v Evropski uniji. Bili naj bi tudi podlaga za ukrepe zamrznitve, dokler se ne sprejmejo sklepi o ukrepih EU za izvajanje resolucij VSZN⁷.
20. V delu C so navedene najboljše prakse za izvajanje ukrepov Skupnosti, lahko pa služi tudi kot ustrezno vodilo glede izvajanja nacionalnih ukrepov zamrznitve.

Upravna in sodna zamrznitev, zaseg in zaplemba

21. Upravna zamrznitev bi se na splošno lahko štela predvsem za ukrep, s katerim se ustvari podlaga za splošno preprečitev vsakršne uporabe zamrznjenih denarnih sredstev in gospodarskih virov ter vseh transakcij oseb, skupin ali subjektov, ki jih je določil pristojni organ.

---

⁶ Standardi FATF zajemajo štirideset priporočil o pranju denarja in devet posebnih priporočil o financiranju terorizma, na voljo na naslovu: <http://www.fatf-gafi.org>.

⁷ Glej člen 60(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

22. Po drugi strani pa bi sodna zamrznitev⁸ lahko veljala predvsem za pripravljalni ukrep pred zaplembo, ki je del kazenskega postopka v zadevni državi članici⁹ ali v drugi državi članici oz. v tretji državi v primeru zaprosil za pomoč v kazenskih zadevah. Sodni nalog za zamrznitev se lahko izda v zvezi s premoženjem, za katerega velja upravna zamrznitev, in se lahko opre na dokaze, ki so bili pridobljeni v upravnem postopku. V drugih primerih pa se nalog za sodno zamrznitev izda brez predhodne upravne zamrznitve (glej Okvirni sklep 2003/577/PNZ o izvrševanju sklepov o zasegu premoženja ali dokazov¹⁰).
23. V primeru terorizma naj bi države članice prav tako sprejele potrebne ukrepe za zaseg in/ali zaplembo premoženja teroristov. V ta namen naj bi v prikladnem času uveljavile okvirni sklep 2005/212/PNZ o izvrševanju nalogov za zaplembo¹¹. Države članice naj bi uveljavile tudi Konvencijo ZN iz leta 1999 o preprečevanju financiranja terorizma.

---

⁸ Več delegacij je opozorilo na razlike v izrazoslovju v nacionalnih zakonodajah. Na primer, v nemščini se za pripravljalni ukrep pred zaplembo, ki je del kazenskega postopka, uporablja izraz zaseg.

⁹ Preventivni sistem sodnega zasega in zaplembe premoženja se v nekaterih državah članicah lahko uporabi tudi za druge postopke, ne le za kazenske.

¹⁰ UL L 196, 02.08.03, str. 45.

¹¹ UL L 68, 15.3.2005, str. 49.

C. Načini upravne zamrznitve denarnih sredstev in gospodarskih virov

I. Obseg upravne zamrznitve

24. Upravni ukrepi zamrznitve v okviru uredb ES zajemajo:
- zamrznitev denarnih sredstev in gospodarskih virov določenih oseb in subjektov in
  - prepoved, da se denarna sredstva in gospodarski viri dajo na razpolago takšnim osebam in subjektom.
25. Opredelijo se izrazi "zamrznitev denarnih sredstev", "zamrznitev gospodarskih virov", "denarna sredstva" in "gospodarski viri", v posameznih uredbah pa se predvidijo izjeme in izvetja od ukrepov. Nekateri predlogi za standardno besedilo v ta namen so navedeni v Smernicah za izvajanje in ocenjevanje omejevalnih ukrepov v okviru SZVP¹².
26. V tem dokumentu se izraz "izjema" nanaša na uporabe, ki jih uredbe ne prepovedujejo, medtem ko se "izvetje" nanaša na uporabe, ki so prepovedane, razen če jih ne odobri pristojen organ. V pričujočem dokumentu se glagoli v sedanjem in prihodnjem času, glagol "morati" in besedna zveza "imeti obveznost" nanašajo na pravne obveznosti, ne glede na to, ali jih nalagajo uredbe o zamrznitvi ali drugi mednarodni ali nacionalni zakoni ali zakoni Skupnosti; oblika "naj bi" se nanaša na najboljšo prakso; medtem ko se oblika "(bi) lahko" nanaša na predloge, ki bi lahko bili ustrezni glede na okoliščine in druge ustrezne zakone in postopke.
27. Upravni ukrepi zamrznitve ne vključujejo spremembe lastništva zamrznjenih denarnih sredstev in gospodarskih virov. Osebe ali subjekti, ki izpolnjujejo obveznosti po uredbah, v razmerju do določene osebe ali subjekta niso odgovorni za škodo, ki bi jo lahko zaradi tega utrpela slednja oziroma slednji. Oseba ali subjekt, ki izvršuje zamrznitev, pri čemer ni malomarna in ravna v dobri veri, da je takšno dejanje v skladu z uredbo, ne velja za odgovorno v razmerju do osebe ali subjekta, ki je predmet takšnega ukrepa¹³.

---

¹² Dokument 15114/05.

¹³ V skoraj vse uredbe so vključene posebne določbe v tem smislu z izjemo Uredbe (ES) št. 2488/2000 o ohranitvi zamrznjenosti sredstev Miloševiću in z njim povezanim osebam in Uredbe (ES) št. 2580/2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu.

28. Po začetku veljavnosti uredb, ki uvajajo ukrepe zamrznitve, imajo te uredbe prednost pred vsemi nezdružljivimi pogodbenimi dogovori. Torej če je v uredbah določeno, da se uporabljajo ne glede na pravice, dodeljene po pogodbi, sklenjeni pred začetkom veljavnosti uredb, oziroma ne glede na obveznosti, določene v takšni pogodbi, se s tem prepreči izpolnitev aktov, s katerimi se izvajajo pogodbe, sklenjene pred začetkom veljavnosti uredb¹⁴.
29. Zamrznitev zajema vsa denarna sredstva in gospodarske vire, ki pripadajo ali so v lasti določenih oseb in subjektov oz. ti z njimi razpolagajo ali jih nadzorujejo. Razpolaganje ali nadzor naj bi zajemala vse situacije, v katerih lahko določena oseba ali subjekt, ne da bi bila lastnica oziroma lastnik, zakonito razpolaga ali nakazuje denarna sredstva ali gospodarske vire, ki jih ne poseduje, ne da bi za to potrebovala predhodno odobritev zakonitega lastnika. Šteje se, da določena oseba razpolaga z denarnimi sredstvi ali gospodarskimi viri ali da jih nadzoruje, če med drugim:
- (a) ima bankovce ali dolžniška potrdila, izdana na nosilca,
  - (b) ima v svojih prostorih premičnine, ki jih ima v lasti skupaj z osebo ali subjektom, ki ni označena oziroma označen,
  - (c) je pridobila polna ali podobna pooblastila, da zastopa lastnika, kar ji omogoča, da odreja prenos denarnih sredstev, ki niso v njeni lasti (npr. za namene vodenja posebnega bančnega računa), ali
  - (d) je roditelj ali varuh, ki upravlja bančni račun mladoletne osebe v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo.
30. Zamrznitev naj načeloma ne bi vplivala na denarna sredstva in gospodarske vire, ki jih določene osebe in subjekti nimajo v lasti ali jim ne pripadajo, z njimi ne razpolagajo ali jih ne nadzorujejo. Tako se na primer ne zajamejo denarna sredstva in gospodarski viri neoznačenega delodajalca določene osebe, razen če jih ta oseba ne nadzoruje ali z njimi ne razpolaga. V istem smislu se ne zajamejo denarna sredstva in gospodarski viri neoznačenega subjekta, ki ima drugačno pravno osebnost kot določena oseba ali subjekt, razen če jih določena oseba ali subjekt ne nadzoruje ali z njimi ne razpolaga. Kljub temu pa se v praksi v celoti zajamejo denarna sredstva in gospodarski viri, ki jih imata v skupni lasti določena oseba ali subjekt in neoznačena oseba ali subjekt.

---

¹⁴ Glej sodbo Sodišča Evropskih skupnosti z dne 11. oktobra 2007 v zadevi C-117/06 (Möllendorf), odst. 62.

Neoznačena oseba ali subjekt lahko naknadno zaprosi za dovoljenje za uporabo takšnih denarnih sredstev in gospodarskih virov, kar bi lahko vključevalo ločitev skupnega lastništva, da bi se lahko delež te osebe odmrznil.

II. Vloga gospodarskih subjektov in državljanov

31. Uredbe, ki uvajajo ukrepe zamrznitve, se med drugim uporabljajo za pravne subjekte EU in druge gospodarske subjekte, ki poslujejo v EU, vključno s finančnimi in kreditnimi institucijami, in za državljane EU.
32. Zakonodaja o preprečevanju pranja denarja in drugi zakoni postavljajo določenim podjetjem in poklicem nekatere zahteve glede preverjanja istovetnosti strank in glede preprečevanja anonimnih transakcij v nekaterih okoliščinah. Uredbe, ki uvajajo ukrepe zamrznitve, ne nalagajo dodatnih obveznosti gospodarskim subjektom, da "poznajo svoje stranke".
33. Vse osebe in subjekti, ki spadajo v pristojnost Skupnosti, morajo pristojnim organom sporočiti vse informacije, ki so jim na voljo in ki bi lahko olajšale uporabo ukrepov zamrznitve. To vključuje podrobnosti o zamrznjenih računih (imetnik računa, številka, vrednost zamrznjenih sredstev) in druge podrobnosti, ki bi lahko bile koristne, npr. podatke o identiteti določenih oseb ali subjektov in, kjer je to ustrezno, podrobnosti o prilivih, ki se knjižijo v dobro zamrznjenega računa v skladu s posebno ureditvijo finančnih in kreditnih institucij, o poskusih strank ali drugih oseb, da bi brez dovoljenja dale določeni osebi ali subjektu na razpolago denarna sredstva ali gospodarske vire, in informacije, po katerih bi bilo mogoče sklepati, da so se ukrepi zamrznitve zaobšli. Prav tako morajo sodelovati s pristojnimi organi pri preverjanju informacij. Kjer je to ustrezno, bi lahko priskrbeli tudi podrobnosti o osebah in subjektih, katerih imena so zelo podobna ali enaka imenom določenih oseb ali subjektov.

III. Uporaba informacij s strani pristojnih organov

34. Uredbe določajo, da lahko pristojni organi uporabijo prejete informacije le v namene, za katere so bile te priskrbljene. To vključuje zagotavljanje učinkovitega izvajanja ukrepov in kazenskega pregona ter, kjer je tako določeno v uredbi, sodelovanja z ustreznim odborom ZN za sankcije. Pristojni organi torej smejo med drugim izmenjevati informacije:
- s Komisijo in pristojnimi organi drugih držav članic,
  - z organi kazenskega pregona in z ustreznimi sodišči in razsodišči, odgovornimi za izvrševanje uredb o uvedbi ukrepov zamrznitve in zakonodaje o preprečevanju pranja denarja,
  - z drugimi preiskovalnimi organi in organi pregona,
  - s pristojnim odborom ZN za sankcije in
  - s kreditnimi in finančnimi institucijami, kolikor je to potrebno za izvrševanje ukrepov zamrznitve ali za preprečevanje pranja denarja.
35. Uredbe določajo, da si morajo pristojni organi in Komisija izmenjavati informacije.

IV. Denarna sredstva

a) Zamrznitev denarnih sredstev, ki pripadajo, so v lasti, z njimi razpolaga ali jih nadzoruje določena oseba ali subjekt

36. Zamrznitev denarnih sredstev v nasprotju z zaplembo ne vpliva na lastništvo zadevnih denarnih sredstev. Od oseb, ki razpolagajo z denarnimi sredstvi v lasti določene osebe ali subjekta (npr. če so bila denarna sredstva izročena kreditni instituciji kot poroštvo) ali takšna sredstva nadzorujejo, se ne zahteva, da se odrečejo takšnemu razpolaganju ali nadzoru ali da pridobijo dovoljenje, da to nadaljujejo.
37. Za vsakršno uporabo in ravnanje z denarnimi sredstvi, vključno s prenosi lastništva, obračanjem in spremembami, kot je upravljanje portfelja, najsi bo s strani določene osebe ali druge osebe, ki razpolaga s takšnimi sredstvi ali jih nadzoruje, je potrebno predhodno dovoljenje. Skupno lastništvo denarnih sredstev ne izniči te zahteve, čeprav premoženje tretje strani kot take po uredbah ni zamrznjeno.
38. Upniki določene osebe ali subjekta lahko brez dovoljenja prenesejo svoje terjatve (tj. zahtevke, ki prinašajo finančne koristi) do določene osebe ali subjekta na katerokoli neoznačeno osebo. Določena oseba ali subjekt pa nasprotno potrebuje dovoljenje, da prenese svojo terjatev do katerokoli druge osebe ali subjekta na katerokoli drugo osebo.
39. Določeni osebi ali subjektu oziroma nedoločeni osebi ali subjektu, ki uveljavlja odškodninski zahtevek zoper določeno osebo ali subjekt, je prepovedano uveljavljati pravico do pobota, razen če to ni predhodno dovoljeno.
40. Uredbe ne dajejo pravice do zaplembe gotovine in denarnih sredstev, ki jih ima pri sebi določena oseba; takšna zaplemba bi lahko bila ustrezna v nekaterih okoliščinah po nacionalni zakonodaji. Vseeno pa morajo organi preprečiti, da se takšna sredstva obračajo, prenašajo, spreminjajo, uporabljajo, se do njih dostopa ali se z njimi ravna na način, ki ga uredbe prepovedujejo. Kadar organi vedo, da ima določena oseba pri sebi gotovino ali druga denarna sredstva, lahko vseeno izkoristijo svoja pooblastila v okviru obstoječega pravnega okvira, na primer na podlagi zakonov proti terorizmu in proti pranju denarja. Od držav članic bi se lahko zahtevalo, da spoštujejo privilegije in imunitete, ki jih ima po mednarodnem pravu določena oseba, kar bi lahko omejilo možnosti ukrepanja¹⁵.

---

¹⁵ Na primer, če določena oseba potuje na sedež mednarodne organizacije in se pri tem uporabljajo posebne določbe ustreznega sporazuma o sedežu.

b) Dajanje denarnih sredstev na razpolago določeni osebi ali subjektu

41. Dajanje denarnih sredstev na razpolago določeni osebi ali subjektu, najsi bo to kot plačilo blaga in storitev, darilo, vračilo denarnih sredstev, ki so bila prej vezana po pogodbenem dogovoru, ali drugo, je na splošno prepovedano, če pristojni organ ne izda dovoljenja v skladu z ustrežno uredbo (glej tudi odstavke od 54 do 61 o izvzetjih v humanitarne namene).
42. Obresti, ki se natečejo od zamrznjenega računa, in plačila, zapadla na podlagi predhodnih pogodb, sporazumov ali obveznosti, pa se lahko vknjižijo na ta račun brez predhodnega dovoljenja¹⁶.
43. Tretja stran, ki želi nakazati denarna sredstva določeni osebi, potrebuje za to predhodno dovoljenje. Finančni ali kreditni instituciji v EU, ki prejme denarna sredstva, ki jih je tretja oseba nakazala na zamrznjen račun, je dovoljeno, da takšna sredstva vknjiži v dobro tega računa brez predhodnega dovoljenja. Če oseba nakaže denarna sredstva na zamrznjen račun brez predhodnega dovoljenja, a trdi, da je šlo za pomoto, bo morala zaprositi za dovoljenje, da se ji sredstva vrnejo, s čimer se pristojnemu organu omogoči, da preveri to trditev. Vseeno pa lahko finančna institucija popravi brez dovoljenja v svojem računovodskem sistemu lastno nakazilo sredstev na zamrznjen račun, če je do tega prišlo po pomoti.

---

¹⁶ V uredbi (ES) št. 2488/2000 to ni izrecno določeno.

V. Gospodarski viri

a) Zamrznitev gospodarskih virov, ki pripadajo, so v lasti, z njimi razpolaga ali jih nadzoruje določena oseba ali subjekt

44. Gospodarski viri se zamrznejo, da bi se preprečila njihova uporaba kot vzporedno ali nadomestno plačilno sredstvo in da bi se preprečilo izogibanje zamrznitvi denarnih sredstev. Pristojni organi naj bi zaradi tega predvsem preprečevali, da zadevne osebe in subjekti ne pridobijo finančnih ali gospodarskih koristi (npr. denarnih sredstev, blaga ali storitev) iz gospodarskih virov. Preprečevanje potrošniške, osebne uporabe gospodarskih virov pa ni zaželeno niti predvideno.
45. Uredbe ne prepovedujejo določeni osebi osebne uporabe zamrznjenih gospodarskih virov (npr. prebivanje v lastni hiši ali vožnja lastnega avtomobila), za katero torej ni potrebno dovoljenje. Premoženje, ki je primerno le za osebno rabo ali potrošnjo in ga določena oseba torej ne more uporabiti za pridobitev denarnih sredstev, blaga ali storitev, ni zajeto v opredelitvi "gospodarskih virov". Zaradi tega ga torej uredbe ne zajemajo, prav tako pa ni potrebno dovoljenje, da se ga da določeni osebi na razpolago.
46. Če pa bi uporaba zamrznjenih gospodarskih virov pripeljala do gospodarske dejavnosti, ki bi lahko imela za posledico, da določena oseba pridobi denarna sredstva, blago ali storitve (npr. če določena oseba skuša dati v najem svojo hišo ali svoj avtomobil uporabljati kot taksi), bo predhodno dovoljenje potrebno.
47. Za vsakršno uporabo gospodarskih virov, najsi bo s strani določene osebe ali druge osebe, ki razpolaga s takšnimi sredstvi ali jih nadzoruje, s katero bi se lahko zadevni osebi priskrbela denarna sredstva, blago ali storitve, je potrebno predhodno dovoljenje. Skupno lastništvo gospodarskih virov ne izniči te zahteve, čeprav premoženje tretje strani kot take po uredbah ni zamrznjeno.

b) Dajanje gospodarskih virov na razpolago

48. Dajanje gospodarskih virov na razpolago določeni osebi ali subjektu, vključno z darili, prodajo, menjavo ali vračilom gospodarskih virov, s katerimi razpolaga ali jih nadzoruje tretja stranka, zadevnemu lastniku, je prepovedano, če pristojni organ ni izdal dovoljenja v skladu z ustrežno uredbo. Dajanje na razpolago premoženja, ki je primerno le za osebno uporabo ali potrošnjo in ga določena oseba torej ne more uporabiti za pridobitev denarnih sredstev, blaga ali storitev, ne velja za "dajanje gospodarskih virov na razpolago" v smislu uredb in zaradi tega zanj ni potrebno dovoljenje (glej tudi odstavke 54 do 61 o izvzetjih v humanitarne namene).
49. Izraz "dajati na voljo gospodarske vire", ki ni opredeljen v uredbah, ima po razlagi Sodišča širok pomen. Ne gre za posebno pravno opredelitev, pač pa vključuje vsa dejanja, za katera je na podlagi veljavnega nacionalnega prava potrebna izvršitev, da bi oseba dejansko pridobila pravico do popolnega razpolaganja z zadevnim gospodarskim virom. Prepoved dajanja gospodarskih virov na voljo se uporablja za vsako dajanje gospodarskih virov na voljo, ne glede na protidajatev. Zaradi tega ni pomembno, ali se gospodarski viri dajo na voljo ob plačilu protidajatve, ki bi lahko štela za ustrezno¹⁷.
50. Ukrepi zamrznitve ne zahtevajo od oseb, ki razpolagajo z gospodarskimi viri v lasti določene osebe ali subjekta (npr. če je bil odobren najem premoženja ali če so bile premoženjske izročene kot poroštvo) ali pa jih nadzorujejo, da vrnejo takšne gospodarske vire njihovemu lastniku, za tovrstno nadaljnje razpolaganje ali nadzor pa ni potrebno dovoljenje. Vendar pa je od trenutka zamrznitve takšnih gospodarskih virov potrebno predhodno dovoljenje za kakršenkoli nov pogodbeni dogovor v zvezi z njihovo uporabo ali ravnanjem z njimi.
51. Uredbe ne prepovedujejo oskrbe gospodinjstva s komunalnimi storitvami, kot so plin, električna energija, voda in telefonske povezave, saj zaradi njihove potrošniške narave niso prenosljive.

---

¹⁷ Glej sodbo Sodišča Evropskih skupnosti z dne 11. oktobra 2007 v zadevi C-117/06 (Möllendorf), odst. 51, 56, 58 in 59.

VI. Določeni pravni subjekti

52. V primeru, da se določi pravni subjekt in je treba uveljaviti ukrepe zamrznitve, se obstoj tega subjekta kot takega ne prepove. V primeru podjetja bo zamrznitev njegovega premoženja vplivala na njegovo delovanje in imela neposredne posledice za tretje osebe, na primer zaposlene, upnike in druge, ki morda nimajo nič opraviti s tem, da je bil subjekt uvrščen na seznam. Pri poslovanju s takšnim subjektom mu je na splošno treba dati na razpolago denarna sredstva ali gospodarske vire ali spremeniti obliko njegovih denarnih sredstev ali gospodarskih virov, oboje pa je prepovedano oziroma je za to potrebno predhodno dovoljenje pristojnih organov.
53. Glede nadaljevanja dejavnosti določenega pravnega subjekta in zaradi preprečevanja zlorab v zvezi s financiranjem terorističnih dejavnosti je treba uveljaviti primerne pogoje, ki jih je še treba oblikovati. Med te pogoje se lahko vključijo ukrepi, s katerimi se zagotovi upravljanje subjekta na način, ki ne bo ogrozil zamrznitve denarnih sredstev in gospodarskih virov ter prepovedi glede dajanja na razpolago denarnih sredstev in gospodarskih virov¹⁸. Države članice bodo nadalje preučile, kako bi to izvedle v praksi. Za ponovno prosto delovanje brez omejitev je potrebno črtanje s seznama.

---

¹⁸ Glej Četrto poročilo ekipe za analitično podporo in spremljanje sankcij, odstavek 59 iz dok. S/2006/154.

VII. Izvzetja v humanitarne namene

54. Ta del obravnava le uporabo t.i. izvzetja v humanitarne namene, s katerim naj bi se pripomoglo, da se zadovoljijo osnovne potrebe določenih oseb, druga izvzetja pa se ne upoštevajo (npr. v zvezi s pravnimi stroški ali izrednimi stroški)¹⁹.
55. Pristojni organ, ki ukrepa skladno s črko uredb in v njihovem duhu, upošteva pri odobritvi izvzetij zaradi zadovoljevanja osnovnih potreb tudi temeljne pravice.
56. Ukrepi zamrznitve ne vplivajo na pravico določene osebe do dela. Vendar pa je za plačilo za takšno delo potrebno dovoljenje. Pristojni organ naj bi opravil ustrezne poizvedbe (npr. da se potrdi zaposlitev) in postavil ustrezne pogoje, da se prepreči izogibanje ukrepom. V takšnih okoliščinah naj bi dovoljenje običajno predvidevalo, da se plačila nakazujejo na zamrznjen račun. Vsa plačila v gotovini naj bi bilo treba izrecno dovoliti. Dovoljenje naj bi prav tako omogočilo običajne odbitke za prispevke za socialno varnost in davke. Dovoljenje je potrebno tudi, da se določeni osebi da na razpolago socialna podpora.

---

¹⁹ Takšnih izvzetij ni v Uredbi Sveta (ES) št. 1210/2003 o nekaterih posebnih omejitvah gospodarskih in finančnih odnosov z Irakom.

VIII. Vodilo pri obravnavi zahtevkov za izvzetja

57. Določene osebe in subjekti lahko zaprosijo za dovoljenje za uporabo njihovih zamrznjenih denarnih sredstev ali gospodarskih virov, na primer, če želijo izpolniti obveznosti do upnika. Vendar pa se določene osebe in subjekti ne morejo sklicevati na ukrepe zamrznitve kot izgovor za neizpolnjevanje obveznosti, če niso zaprosili za dovoljenje.
58. Zainteresirane strani prav tako lahko zaprosijo za dovoljenje za dostop do zamrznjenih denarnih sredstev ali gospodarskih virov v skladu z nacionalnimi postopki. Določena oseba naj bi bila, kolikor je to mogoče, obveščena o takšnih zahtevkih. Postopek za izdajo dovoljenja ne izključuje običajnih postopkov, potrebnih za določitev veljavnosti zahtevkov do določene osebe ali subjekta²⁰, dovoljenje pa samo po sebi ne daje pravice. Pri obravnavanju takšnih zahtevkov naj bi pristojni organi med drugim upoštevali dokaze, ki jih priskrbita upnik in določena oseba ali subjekt glede tega, ali obstaja pravna obveznost (pogodbena ali določena z zakonom) za zagotovitev denarnih sredstev ali gospodarskih virov, obenem pa naj bi preučili, če obstaja nevarnost izogibanja ukrepom (npr. če vezi upnika z določeno osebo ali subjektom dajejo povod za sum).
59. Oseba ali subjekt, ki želi dati določeni osebi ali subjektu na razpolago denarna sredstva ali gospodarske vire, mora zaprositi za dovoljenje. Pri obravnavi takšnih zahtevkov naj bi pristojni organi med drugim upoštevali dokaze, ki se priskrbijo glede utemeljenosti zahtevka, obenem pa naj bi tudi presodili, ali so vezi prosilca z določeno osebo ali subjektom takšne narave, da bi lahko posumili na njuno sodelovanje v namen izogibanja ukrepom zamrznitve.
60. Pri obravnavanju zahtevkov za dovoljenje za uporabo zamrznjenih denarnih sredstev ali gospodarskih virov ali za dajanje na razpolago denarnih sredstev ali gospodarskih virov naj bi pristojni organi opravili kakršnekoli nadaljnje poizvedbe, ki bi se jim zdele ustrezne glede na okoliščine, med drugim bi se lahko posvetovali tudi z drugimi zainteresiranimi državami članicami. Prav tako naj bi pristojni organi upoštevali pogoje ali nadzorne ukrepe, s katerimi bi se izognilo temu, da se sproščena denarna sredstva ali gospodarski viri uporabijo v namene, ki niso združljivi z namenom izvzetja. na primer neposredna bančna nakazila lahko imela prednost pred gotovinskimi plačili.

---

²⁰ Npr. s strani nacionalnega sodišča ali drugega pristojnega telesa.

Kjer je to potrebno, naj bi se ob odobritvi dovoljenja predvideli tudi ustrezni pogoji ali omejitve (npr. glede količine ali vrednosti denarnih sredstev ali gospodarskih virov, ki bi se lahko dali na razpolago vsak mesec), in sicer ob upoštevanju meril, določenih v uredbah. Vsa dovoljenja naj bi bila izdana v pisni obliki in pred uporabo zadevnih denarnih sredstev ali gospodarskih virov oziroma njihovim dajanjem na razpolago.

61. Po uredbah morajo pristojni organi obvestiti osebo, ki vloži zahtevek, in druge države članice, ali je bilo zahtevku ugodeno²¹. Takšna izmenjava informacij omogoča državam članicam, da usklajujejo odobritev izvetij v okoliščinah, ko so denarna sredstva ali gospodarski viri določene osebe zamrznjeni v več kot eni državi članici.

---

²¹ Uredba (ES) št. 2580/2001 prav tako zahteva, da se ta informacija zagotovi katerikoli drugi osebi, organu ali subjektu, za katerega je znano, da ga to neposredno zadeva. To bi lahko bila najboljša praksa tudi v primerih, kjer uredbe tega ne zahtevajo.

D. Prepovedi dobave blaga ali opravljanja storitev

62. V zvezi s prepovedmi glede dobave blaga ali opravljanja storitev "v državi X ali za uporabo v njej"²² bi se slednje lahko razlagalo kot "v državi X ali za uporabo v njej oziroma za končne uporabnike v državi X prek tretjih strani (na primer, frontnih podjetij) v drugih državah".

---

²² Glej na primer člena 2 in 5 Uredbe Sveta (ES) št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih zoper Iran (UL L 103, 20.4.2007).

E. Usklajevanje in sodelovanje

63. Države članice naj bi zagotovile učinkovite nacionalne mehanizme usklajevanja in komunikacije med vsemi ustreznimi vladnimi agencijami, organi in službami, ki so pristojne na področju sankcij ali boja proti financiranju terorizma, na primer ministrstva, enote za finančni nadzor, finančni inšpektorji, obveščevalne in varnostne službe, pravosodni organi, javno tožilstvo in drugi organi kazenskega pregona, kjer je to ustrezno.
64. Usklajevanje naj bi omogočilo hitro razpolaganje z obveščevalnimi podatki in na podlagi teh ukrepanje s strani drugih udeleženih akterjev. Poleg tega naj bi se poizvedbe, kjer je to mogoče, osredotočile na situacije, povezane z velikim tveganjem. Takšen *pristop na podlagi obveščevalnih podatkov in ocene tveganja* bi lahko izboljšal učinkovitost.
65. Države članice naj bi izmenjevale informacije med drugim tudi z drugimi državami članicami, Komisijo, Europolom, Eurojustom, FATF, odbori za sankcije, ki jih ustanovi Varnostni svet ZN (vključno z odborom, ustanovljenim na podlagi Resolucije 1267 (1999) v zvezi z Al-Qaido in Talibani), in Protiterorističnim odborom VSZN, kjer je to ustrezno.
66. Treba bi bilo poskrbeti za postopke usklajevanja in izmenjave informacij ter tako zagotoviti, da se informacije, na katerih bi lahko temeljil predlog za uvrstitev na seznam ali za črtanje z njega, pošiljajo brez nepotrebnih zamud. Takšne postopke bi bilo treba vzpostaviti na nacionalni ravni znotraj držav članic in med državami članicami ter po potrebi tudi med EU, tretjimi državami, ZN in drugimi ustreznimi mednarodnimi organizacijami.

Strokovne skupine

67. V zvezi z bojem proti financiranju terorizma bi države članice lahko premislile o ustanovitvi posebnih strokovnih skupin, sestavljenih iz nadzornih organov, organov za kazenski pregon in drugih ustreznih akterjev. Takšne skupine strokovnjakov bi lahko opravljale splošne temeljite analize različnih vidikov financiranja terorizma in z njim povezanih vzorcev, da bi se okrepila učinkovitost in izboljšali rezultati boja proti financiranju terorizma.

Med preučevane vidike bi lahko vključili morebitno zlorabo neprofitnih organizacij in uporabo frontnih organizacij ali alternativne sisteme nakazovanja sredstev v skladu s posebnim priporočilom FATF št. VIII oziroma VI. Države članice bodo nato skušale razviti postopke za medsebojno obveščanje in obveščanje drugih zainteresiranih partnerjev o ugotovitvah takšnih skupin strokovnjakov.

Analiza finančnih računov

68. Države članice naj bi zagotovile, da ustrezne agencije ali službe analizirajo finančne transakcije, povezane z računi določenih oseb, skupin ali subjektov. Druge države, mednarodne organizacije in ustrezni organi EU, pristojni za področje financiranja terorizma, na primer Europol, naj bi bili obveščeni o rezultatih takšnih analiz, kolikor je to pravno mogoče. Države članice naj bi imele v ta namen pripravljene ustrezne postopke.

Povezanost in dialog s finančnim sektorjem o ukrepih zamrznitve

69. Države članice naj bi v zvezi z izvajanjem ukrepov zamrznitve razvile strukturiran dialog in sodelovanje z ustreznimi zasebnimi organizacijami, ki spadajo pod njihovo pristojnost, na primer s kreditnimi in finančnimi institucijami, da bi zagotovile učinkovito izvajanje, optimalizirale instrument omejevalnih ukrepov in skušale olajšati upravno breme teh organizacij, kolikor je to mogoče.
70. Komisija in, če je to ustrezno, Svet bosta z ustreznimi finančnimi organizacijami vzdrževala dialog na ravni EU o vprašanjih izvajanja in zakonodajnih vprašanjih. V primerih financiranja terorizma si bodo države članice prizadevale tudi, da bodo finančnemu sektorju zagotovile ustrezne (in pravočasne) informacije in povratne informacije, kjer je to mogoče, tudi obveščevalne narave, ter posodobljene informacije o vzorcih financiranja terorizma.

71. Države članice bi lahko premislile tudi o vzpostavitvi kanalov za zagotavljanje smernic in nasvetov zakonodajalcem na finančnem področju ter kreditnim in finančnim institucijam.

Razširjanje informacij o ukrepih zamrznitve med druge osebe

72. Države članice naj bi organizacije gospodarskih subjektov, ki ne spadajo v finančni sektor, in javnost obveščale o obstoju finančnih omejevalnih ukrepov, zlasti glede prepovedi dajanja denarnih sredstev in gospodarskih virov na razpolago določenim osebam, ob čemer naj bi razložile podrobnosti glede teh ukrepov.

Instrumenti uporabe

73. Komisija naj bi nadaljevala zagotavljanje dostopa javnosti (zlasti kreditnih in finančnih institucij) do "elektronskega zbirnega seznama ciljnih finančnih sankcij" (electronic-Consolidated Targeted Financial Sanctions List (e-CTFSL)), kakor sta ga sestavila Komisija in evropski kreditni sektor.
74. Komisija naj bi zagotovila, da se seznam redno posodablja.
75. Države članice naj bi, kjer je to ustrezno, zagotovile dostop javnosti (zlasti kreditnih in finančnih institucijam ter drugih ustreznih gospodarskih akterjev) do ustreznih informacij glede nacionalnih ukrepov, vključno z določitvijo oseb in sodnimi nalogi, na primer v zvezi s t.i. domačimi teroristi.

Ocenjevanje

76. Ocenjevanje učinkovitosti omejevalnih ukrepov EU je pomembno, pri njem pa naj bi se upoštevale povratne informacije na primer s strani držav članic, Komisije, vodij misij EU, carinskih organov, zasebnega sektorja, ZN in drugih ustreznih institucij.

77. Države članice naj bi si prizadevale, da vzpostavijo ustrezne nacionalne postopke ocenjevanja, zlasti učinkovitosti nacionalnih ukrepov v okviru boja proti financiranju terorizma, med drugim ob upoštevanju rezultatov dialoga z zasebnim sektorjem.
78. Rezultati takšnega ocenjevanja naj bi se sporočali RELEX/Organu za sankcije, kjer je to ustrezno²³.
-

---

²³ Glej tudi odstavek 34 Smernic za izvajanje in ocenjevanje omejevalnih ukrepov.